

[Oluf Pedersen.]

skal jeg ikke sige noget til. Jeg overværede engang et fortroligt Møde, hvor Stauning udtrykte sit Forhold til Tyskerne paa den Maade, at han talte om de Folk, der gæster os paa deres noget ubehøvede Maade. Det tror jeg nok var hans Stilling over for Tyskerne; at fremstille ham som tyskvenlig er helt forkert.

Stærmose: I Indledningen til min Ordførertale, som jeg holdt i Morges, gav jeg i nogle meget hastige Rids en Situationskildring fra Midten af 30erne, og det ærede Medlem Hr. Kristen Amby anholdt en enkelt Vending i denne Skildring, som ordret lød saadan, at der inden for Det konservative Folkeparti, særlig i yngre Kredse, var mange Tegn paa og Forudsætninger for Paavirkning fra den tyske Nazisme. Jeg ser ikke, at der i denne Formulering, som jeg har været meget omhyggelig med — jeg har gjort den saa ædruelig og sandfærdig, som det overhovedet er muligt —, er noget, der ikke harmonerer med det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys egen Udtalelse herfra, da det ærede Medlem Hr. Kristen Amby angreb den Vending i min meget korte Situationsskildring.

Vedrørende de andre Angreb mod os, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby ogsaa var inde paa, vil jeg sige, at med Hensyn til Lübeck, som uafslædelig bliver kørt paa Grammofonen, kunde det ærede Medlem Hr. Kristen Amby prøve paa at faa dette Spørgsmaal belyst fra en Side, som jeg ved kan fortælle det ærede Medlem noget, som sikkert vil gøre Indtryk. Det konservative Folkeparti opstiller i Sønderjylland denne Gang en meget fremragende dansk Officer, som paa det Tidspunkt, i 1936, var Sekretær i Det unge Grænseværn. Da nogle af vore Folk, deriblandt vor Landsformand, tog imod Indbydelsen til Stævnet i Lübeck i 1936, fordi vi dengang var saa naive at tro, at det kunde nytte noget at tale Dansk dernede paa det Sted, tog Ledelsen inden for Det unge Grænseværn akkurat den samme Beslutning, og Det unge Grænseværns Formand sammen med denne fremragende danske Officer, konservativ Folketingskandidat, var med dernede, og der kan fra den Side gives det ærede Medlem Hr. Kristen Amby et udmærket Referat af, hvordan der blev talt, og hvordan der blev optraadt ogsaa fra vore Folks Side.

Jeg var ikke selv med ved den Lejlighed, men har senere været inde paa at tale med Folk inden for Nordische Gesellschaft

og Nordische Verbindungsstelle, og hvis man ønsker Oplysning om, hvad der er sagt fra min Side, kan Referaterne findes i Det unge Grænseværns Tidsskrift fra 1937—38. Det eneste, man efter min Mening kan rette af Kritik mod vor Optræden ved den Lejlighed, er dette, at vi dengang var saa naive at tro paa, at det kunde nytte noget at tale rent Dansk paa disse Steder; men det var i hvert Fald en Optræden, som vi mente var mere værdig end den Tavshed og ogsaa den Smiger, som fra mange Steder i den danske Dagspresse paa det Tidspunkt blev udtrykt i Forholdet til det nazistiske Tyskland.

Der er et Spørgsmaal, jeg meget kort vil slutte af med at sige lidt mere om. Den højtærede Udenrigsminister gav en Redegørelse for Flygtningespørgsmaalet i Sydslesvig, og i sin Redegørelse sagde den højtærede Udenrigsminister noget, som vi ogsaa var inde paa i den Debat, der for nylig blev ført om Vanskelighederne ved dette Flygtningespørgsmaal. Fra alle Sider blev det under denne Debat for nogen Tid siden erkendt, at vi ikke fra dansk Side kunde lægge Pres paa for at faa disse Flygtninge flyttet straks. Det er altsaa fuldkommen rigtigt, som det er sagt fra den højtærede Udenrigsministers Side, men det er for mig ikke det, der er Kærnen i dette Spørgsmaal. Kærnen i Spørgsmaalet er, at Oplysninger tyder paa, at der gennemføres Bosættelsesplaner for disse Hundrettusinder af Flygtninge, og her er det, vi mener, det vil være fuldkommen berettiget, at vi fra dansk Side protesterer ganske aabent og klart paa dette Sted over for saadanne Bosættelsesplaner.

Vi skal ikke komme og forlange — det er vist et meget daarligt Ord, vi har ingen Ret til at komme og forlange, at disse Flygtninge skal flyttes, ernæres og huses et andet Sted end der, hvor de er, men det, der skal nedlægges en klar, aaben, offentlig Indsigelse imod fra dansk Side — og det skal gøres meget hurtigt —, det er dette, at der finder Bosættelser Sted af disse Sudetertyskere og Østpreussere i Sydslesvig. Det er ganske meningsløst, saadan som Krigen er forløbet, at vi fra dansk Side skal finde os i, at man kan trykke Væggen ind i Tyskland fra Øst med det Resultat, at Tyskland bulner ud op mod vor Landegrænse, saadan at det bliver en permanent Trusel for vor danske Sikkerhed; og saa længe den Trusel eksisterer, er der ikke nogen som helst Grund til at tale om, at Grænsen ligger fast, og de Mennesker, der har den Anskuelse, at Grænsen skal ligge fast, kunde jo da bl. a. ud fra det Synspunkt tilkendegive, at man